

ΘΕΜΑ 1: Συζήτηση για τις αξίες

Συλλογή υλικού

Μωάμεθ (570-632)

T 1/15 Το Κοράνι, ένα πρότυπο για τη ζωή του ανθρώπου

«Από όλα τα βιβλία του κόσμου, το Κοράνι είναι αυτό που περιλαμβάνει ένα ολοκληρωμένο πρότυπο για τη ζωή των ανθρώπων. Τα ηθικά και πνευματικά του διδάγματα αποσκοπούν στη δημιουργία Μουσουλμάνων ή πιστών (Mu'min) και μιας ενάρετης κοινωνίας, της Ισλαμικής Ούμα ... Το Άγιο Κοράνι είναι ταυτόχρονα μια πραγματεία περί ηθικής, ένα βιβλίο που οδηγεί σε υψηλές αξίες, ένα ολοκληρωμένο σύστημα ή πρότυπα πρακτικής δικαιοσύνης (Sharia).» (KHAN, 1987, σ. V & VI)

«Το Κοράνι διδάσκει μία δομή θρησκευτικών παραδόσεων, κοινωνικών δομών και πολιτικών δεσμών που καθορίζουν ολόκληρη τη ζωή ενός ανθρώπου. Για τους Μουσουλμάνους είναι ο πρωταρχικός νόμος και η πραγματικότητα του Ισλάμ. Δεν είναι μόνο η συγκέντρωση όλων των διδαγμάτων των Προφητών, που διατηρεί ένα πλήθος παραδόσεων, αλλά πάνω από όλα η τελική εξουσία, ο λόγος του Θεού διά του στόματος των Προφητών, που είναι η βάση του Ισλάμ.» (ΑΜΠΝΤΟΥΛΑΧ, 1987, σ. XIX)

T 1/16 Οι στόχοι της Ισλαμικής Ούμα (κοινωνία)

110 «Είστε η καλύτερη κοινωνία που έχει δημιουργήσει το ανθρώπινο είδος. Διατάζετε το σωστό, απαγορεύετε το κατακριτέο και πιστεύετε στο Θεό. Αν οι άνθρωποι του Βιβλίου πίστευαν, θα ήταν καλύτερα για αυτούς. Υπάρχουν πιστοί ανάμεσά τους, αλλά οι περισσότεροι είναι παραβάτες ...»*

*113 «Δεν είναι όλοι το ίδιο. Μεταξύ των ανθρώπων του Βιβλίου υπάρχει μία σωστή κοινωνία. Διάβασαν τις μαρτυρίες του Θεού σε διαφορετική χρονική στιγμή κατά τη διάρκεια της νύχτας, ενώ ήταν απογοητευμένοι.***

114 Πιστεύουν στον Θεό και στην Τελευταία Κρίση. Διατάζουν το σωστό, απαγορεύουν το κατακριτέο and ζούν μεταξύ τους με σκοπό να κάνουν καλές πράξεις. Ανήκουν στους σωστούς. 115 Για όποιο καλό κάνουν, δεν υπάρχει αγνωμοσύνη. Ο Θεός γνωρίζει ποιοί είναι αυτοί που τον φοβούνται...» (KOPANI Sura 3, 110, 113, 114, 115)

* Άνθρωποι του Βιβλίου = Εβραίοι και Χριστιανοί** Χριστιανοί ερημίτες ή μοναχοί

«...Το Κοράνι λέει ότι οι Μουσουλμάνοι είναι η καλύτερη Ούμα (κοινωνία) που δημιούργησε ποτέ ο Θεός στη γή. Η αποτυχία αυτού του θρησκευτικού-πολιτιστικού συμβόλου της Ούμα να εναρμονίζεται με την πραγματικότητα, ο περιβάλλον κόσμος να γίνεται αντιληπτός ως αταξία. Το σύμβολο περιβάλλεται από μια αύρα πραγματικότητας που την αντιλαμβάνονται αυτοί που ενδιαφέρονται για την πολιτική μαχητικότητα.» (TIBI, 1991, σ. 27).

T 1/17 Η Ισλαμική ταξινόμηση των περιοχών σε διάφορες κοινωνικές δομές

«Το κλασικό νομικό σύστημα του Ισλάμ χωρίζει τον κόσμο σε δύο περιοχές: Σε αυτή του Ισλάμ (dar al-islam) και σε αυτή του πολέμου (dar al-harb). Η περιοχή του Ισλάμ υπόκειται στους Ισλαμικούς νόμους και την κοινωνικοπολιτική δομή του Ισλάμ. Η περιοχή των μη Μουσουλμάνων ονομάζεται περιοχή του πολέμου. Οι Μουσουλμάνοι οφείλουν να προστατεύουν την περιοχή τους από τις επιθέσεις των εχθρών.

Επιπλέον, έχουν ενεργό δράση στο να βοηθήσουν τον νόμο του Θεού να νικήσει και να καταστήσουν σεβαστή τη δικαιοσύνη του Θεού στην περιοχή των μη Μουσουλμάνων.

Αυτό δεν σημαίνει ότι το Ισλαμικό κράτος δεν μπορεί να έχει πολιτικές, πολιτιστικές, και οικονομικές σχέσεις με μη Μουσουλμάνους. Όσο διαρκεί η περίοδος ειρήνης, οι ορίζουν την περιοχή του πολέμου ως « περιοχή ειρήνης» (dar al-sulh) ή «περιοχή σύμβασης» (dar al-`ahd). Τονίζεται, πάντως, ότι η αποδοχή των συμβάσεων αυτών και των συμφωνημένων περιόδων ειρήνης δεν σημαίνει την ισότητα των μη Ισλαμικών χωρών με το Ισλαμικό κράτος...» (KHOURY, 2004, σ. 7)

T 1/18 Οι πολιτικοί στόχοι του Ισλάμ και οι φονταμενταλιστές

"Οι σημερινές αντιλήψεις για τον « Ιερό Πόλεμο »

Εκείνοι που τηρούν αυστηρά τις παραδόσεις και οι Ισλαμιστές επιβεβαιώνουν την θέση του κλασικού συστήματος του Ισλαμικού νόμου. Οι ακραίοι μαχητές ανάμεσα στους Ισλαμιστές δεν μπορούν να αποφασίσουν να δεχτούν τον θρησκευτικό πλουραλισμό και να συμβιβαστούν με τις διάφορες πολιτικές και κοινωνικές δομές.

Για έναν σημαντικό αριθμό στοχαστών και νομικών, το Ισλάμ είναι μία θρησκεία που αρχικά επιδιώκει την ειρήνη. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις όπου ο πόλεμος είναι αναπόφευκτος ή όπου φαίνεται ότι είναι απαραίτητος: ο αμυντικός πόλεμος. Στην προστασία των Μουσουλμάνων, στους οποίους γίνεται επίθεση ή οι οποίοι διώκονται σε μη Μουσουλμανικές περιοχές ή στην παρεμπόδιση του κηρύγματος του Ισλάμ....

Εκτός από τις κλασικές αντιλήψεις, κάποιοι νομικοί εισάγουν μία νέα αντίληψη : το dar al-da`wa: περιοχή προσυλητισμού, που σημαίνει αποκήρυξη της χρήσης βίας .

Εκτός από την θεωρία του πολέμου, να μάχεται κανείς για χάρη του Θεού («Ιερός Πόλεμος»), στο Ισλάμ κυριαρχεί η ιδέα ότι το Ισλάμ θέλει τόσο την ειρήνη όσο και τα σημεία μίας αντίστοιχης θεωρίας της ειρήνης..

Βασικές ιδέες των Ισλαμιστών, μεταξύ των μαχητών.

Οι Μουσουλμάνοι «Πολεμιστές του Θεού» αποτελούνται από Ισλαμιστές.. Στόχος τους είναι ο Εξισλαμισμός ή ο Επανεξισλαμισμός της κοινωνίας και του κράτους.

Οι στόχοι των Μουσουλμάνων σήμερα είναι οι εξής:

- Η επίλυση των κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων
- Η απελευθέρωση από ξένες επιδράσεις (κατάλοιπα της εποχής των αποικιοκρατιών)
- Η ενότητα της Ισλαμικής κοινωνίας (Ούμα)
- Μία Ισλαμική οικονομική τάξη

Διαμάχη με τον δυτικό κόσμο

Η επιστήμη και η τεχνολογία, η οικονομική ευημερία και η αναζήτηση της ευτυχίας είναι αποδεκτές, ενώ πολλά πράγματα είναι απορριπτέα:

Στον θρησκευτικό τομέα:

- Η δυτική επιθετικά αντιλαϊκή ιδεολογία
- Ο διαχωρισμός του θετικού νόμου από τους νόμους του Θεού
- Η Δημοκρατία που πιστεύει στο κράτος αντί για τον Θεό
- Η αθεία της επιστήμης και της οικονομικής προόδου
- Η παρακμάζουσα κοινωνία, η ηθική παρακμή στην οικογένεια και την κοινωνία
- Οι διαφορετικοί κανόνες και οι τρόποι διεξαγωγής
- Η επιθυμία για κυριαρχία και ηγεμονία

Η πρόκληση για τον δυτικό κόσμο

- Οι αντιλήψεις για την τάξη που κηρύσσει το Ισλάμ ως την εφαρμογή του θείου νόμου έχουν στα μάτια των πιστών Μουσουλμάνων το τεράστιο πλεονέκτημα να βασίζονται όχι στο έργο του ανθρώπου αλλά στο θείο. Ισχύουν για Μουσουλμάνους που παρουσιάζονται στους ανθρώπους ανά τον κόσμο ως μία καλύτερη εναλλακτική λύση για τα δημοκρατικά καθεστώτα του δυτικού κόσμου.
- Οι Ισλαμιστές μαχητές βλέπουν την δυτική ανωτερότητα στον τομέα της επιστήμης και της τεχνολογίας και την καθοδηγούμενη από την κυβέρνηση πολιτική, καθώς και τις επιθετικές οικονομικές πρακτικές της σαν μία συνεχή απειλή για το μέλλον των Μουσουλμάνων. Η Δύση, σύμφωνα με την εκτίμησή τους αναφορικά με την κατάσταση του κόσμου, συνεχίζει να εμποδίζει την πρόοδο του Ισλάμ και έτσι οι Μουσουλμάνοι καταπατούνται στα διάφορα συμφέροντα των λαών τους και τους στερείται οποιαδήποτε ευκαιρία να αναμειχτούν άμεσα στον έλεγχο της παγκόσμιας εξουσίας.

Αυτό αυξάνει το μίσος της Δύσης,, η οποία κατηγορείται ότι πολεμά το Ισλάμ και στερεί στους Μουσουλμάνους οποιαδήποτε ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον.

«Όταν, όπως σε αυτή την περίπτωση ανυπόμονων Μουσουλμάνων, αυτή η εκτίμηση της ανέλπιστης κατάστασης του Ισλάμ συνδυάζεται με μια υπερβολική θρησκευτική αυτοεκτίμηση και με μία έντονη αντίληψη ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος εκτός από τον δικό τους,, αυτός ο συνδυασμός οδηγεί αναπόφευκτα σε μία έκρηξη, της οποίας οι συνέπειες φαίνονται στις τρομοκρατικές επιθέσεις των τελευταίων χρόνων.» (KHOURY, 2004, σ. 8-9)